

שלושה שירים

שבא סלהוב

משוררת

ודוי: נכח מעטפת הקטיפה של טליתך

רצחתי את אמי ושכבתי עם אבי
 רצחתי את אבי ושכבתי עם אמי
 גופתה עוד חמה
 ובחלקים הסמויים כּבר שנים מעינים שלה
 לבושה או עירמה היא סומא
 דבשה וחלבה מסמיכים צוננים נגרים
 נמסכים לנרד לח ונפלא בנטיפים הקולחים
 של דמה
 דמיתי זאת וכלום לא קרה.
 היא אמנם לגמרי קרה,
 אבל עדין חיה
 והוא בפתח החדר הגדול של ארמון ביתם המסלא, עטוף טליתו היפהפיה
 לראשו הסגלגל פתחו הסרוגה, לבנה ותכלה שחרה וכסופה, שזורה הכפה
 וגדולה, של יומיום
 פמוהו פשוטה
 כמותו הדורה ונאה. מתפלל יום יום
 אב מתנודד מה חדור הוא טרוף תמים
 תם כתם אמינה, מאמין
 לי, לאללה, לאדני, מאמין נורא
 בתו לא חושבת מחשבה אחת אסורה, אשתו נשארה בתולה
 בנו עולה לתורה
 אולי לא בבית-כנסת שלנו, אבל בהיכל השמים הגדול של אמת סלת' אלי'תורה
 שם הארון פתוח
 תמיד פשאבא שלי, שלי, לוחש רועד ובוזר את אחרית הכרעה, אבא קדוש

* מתוך הספר תורת החיתוכים, בכתובים.

קדוש
 קדוש, קם וצורב בתלל אותות מורא השלוש, להק שרפים נענים
 דועכים באויר השחר
 ריח שחרית קלה וברורה
 האב קד ומשתחנה בחשוק האורה הטורה
 מלפף ולופת זיו ההלה החשוקה סביב
 צואר, צוארי, פי חנוק וגרון הגוף הרחמי
 מסננת וחודרת חונקת חמה
 עד שאני מודה.
 אחונה אתך באכיון נשימה:
 באתי ביראה אליך, אבי, וחבקתי
 באהבה גמורה הרגתי
 ולא גמתי עד שבחבוק אחרון את צוארך שברתי
 ועולך מעלי הסרתי
 אשתך אל חיק אם חס אספתי
 ומעלי בלטוף חותך גרשתי, בן
 בלטיפה
 בלטיפה, תכריכי חלומות ערים, חיי
 חייכם
 חולפים על פני הנופלים כמו מסך נופל
 אדם דם ארגמן נוטף גל חותם של
 קטיפה אדמה
 קטיפה, מעטפת טלית רקומה יורדת באנחה רכה
 על פרקת פניכם היפים
 מה נחה.

האות האחרונה בפעם הראשונה

אבא, מה זה שאינו זכרון והוא
 מאז
 אתה זוכר? בת שלש שנים אני ילדה יושבת לידך
 ואת בי"ת ואת רי"ש ואז במרוצה
 אלהי-
 אכל המ"מ המרבעת, אני לא יודעת
 בספר התורה של סבא חיים זו האות הכי גדולה

לגמרי מרבעת
 אתה צוחק
 מתגלגל לידי על הספה מצחוק, מ, מ, שפתיך חוט שני כי עכשו אתה סוגר שפתיים
 תשמעי, ס.
 מתחשק לי לא להגיד יותר רק את האות הגודלת מולי לממדי
 תבנית העונה הענקית שאמא
 אפתה ליומולדת של ליאורה, עונה כושית
 שחרה, אתה סוגר את הספר ואני
 נשענת על גב הספה
 אני לא יכולה לקום
 אני גם לא רוצה
 הספר היה פתוח ואני רואה ס
 אלוהים!
 אה הא
 אתה אומר, ומנהנה, ופתאם ברצינות מחלטת
 בדיוק.

צטוט

אל אהבה שלי ואדוני
 היית מאמין שפכה אתרחק
 בשביל למצוא
 דברים
 לומר לך, מלה, אוי אבא
 בפני לחש הלילה של גבר זר פמה לוחש לאהובו הזר
 "אל אהבה שלי"
 אני אומרת לך, אל שתיקתך
 על בהונות שבורות עד בוש ללכת
 מביתך מאלוהיך ממולדתך ללכת אבא
 אל אהבה שלי
 אל לבך ככת
 כמו שמים אל לבך,
 אמצני

